Τοιώδιον

Ήχος πλ. α΄. Τῆ Πέμπτη Ποωϊ

Τῆ Πέμπτη Ποὸ τῶν Βαΐων εἰς τὸν Όρθρον.

Μηναῖον - ΤΗι ΙΗ' ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

5 H χ o ς $\pi\lambda$. α' .

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οί ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Τοῦ Ώρολογίου - - -

"Υμνοι Τοιαδικοί "Ηχος πλ. α'.

Ύμνφδίας ὁ καιρός, καὶ δεήσεως ὥρα, ἐκτενῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοεοά σου στοατεύματα, Τοιὰς ἄναοχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμεν Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ

Θεὸς ἡμῶν. Ποεσβείαις τοῦ Ἱεοάοχου σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ο ἐν μήτοᾳ παρθενικῆ χωρηθείς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθείς, σὺν Αγγέλοις καὶ ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς πρόσδεξαι βοῶντάς σοι Άγιος, Άγιος, Άγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Άναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἤτοι Κάθισμα 6. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς Συναπτῆς:

Τοῦ Τοιωδίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Κάθισμα Α΄. Αποστολικά.

*Ηχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ως αὐτόπτας τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέτας Χριστοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ἀνευφημήσωμεν, ἐν ὠδαῖς πνευματικαῖς, καὶ ὕμνοις ἄπαντες πιστοί τὸν Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς, καθικετεύουσιν αὐτοί, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, καὶ προσκυνούντων αὐτῶν τὰ λείψανα.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

'Ήχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοὺς Ἀποστόλους συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, ὡς κηούξαντας πᾶσι πιστοῖς τὴν ἄψευστον, καὶ ὀρθόδοξον τοῦ Κυρίου διδαχήν, καὶ ἐκδιώξαντας τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλύν, καὶ φωτισμὸν πνευματικόν, ἐκλάμψαντας ἐν τῷ κόσμῳ, τὴν χάριν τὴν τῶν δογμάτων, καὶ δυσωποῦντας τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

*Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Άπειοόγαμε Νύμφη καὶ ἀειπάοθενε, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως ἀνευφημοῦμέν σε, ὅτι ἐποίησεν ἡμῖν μεγαλεῖα διὰ σοῦ, ὁ Υίός σου καὶ Θεός, ὁ ποὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἐν μήτρα σου χωρηθῆναι, εὐδοκήσας, καὶ ἐκ τῆς πλάνης, ἐλευθερῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Άναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἤτοι Κάθισμα 14. Μεθ΄ ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθοωπος Θεὸς ὑπάοχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Άμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τοιωδίου - - -

Κάθισμα Β΄. Τοῦ Τοιωδίου.

*Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεωρίαν καὶ πρᾶξιν, ὥσπερ συζεύξαντες, πρὸς Χριστὸν ἱκεσίαν, ἐκπέμψαι σπεύσωμεν, τὸν τεθαμμένον ἡμῶν νοῦν, ὡς ἄλλον Λάζαρον νεκρόν, ὅπως ζωώση τῆ αὐτοῦ, ἐπιστασία τῆ φοικτῆ, βαΐα δικαιοσύνης, αὐτῷ ποοσφέρειν καὶ κράζειν Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

*Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκός μου τὰς νόσους, ἐν τάχει ἴασαι, τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπάς, στῆσον Πανάμωμε, καὶ ἐν γαλήνη λογισμοῦ, εὐχάς προσφέρειν καθαράς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Άναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἤτοι Κάθισμα 15. Μεθ' ὁ ἡ μικρὰ Συναπτή.

ΙΕΡΕΥΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Άγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ότι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Άγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τοιωδίου - - -

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Τοιωδίου. Ἡχος πλ. β'. Άγγελικαὶ Δυνάμεις.

Δισημεφευει σήμεφον, θανών ό Λάζαφος, καὶ ἐπὶ τούτω χέουσι λύπης τὰ δάκφυα, αἱ σύγγονοι Μαφία σὺν τῆ Μάφθα, τὸν λίθον τοῦ μνήματος πφοσβλέπουσαι, ἐφίσταται ὁ Κτίστης, σὺν τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τὸν θάνατον σκυλεῦσαι, δωφούμενος τὴν ζωήν. Διὸ βοήσωμεν αὐτῷ· Κύφιε δόξα σοι.

Δόξα· καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος πλ. β΄. Ἑλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Άγία Δέσποινα, Χοιστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηο, ὡς τῶν ἀπάντων Ποιητήν, ἀποορήτως τεκοῦσα, ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις, ἱεροῖς, ἑκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι ἀνομημάτων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα καὶ νῦν.

Ψαλμὸς N' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ απὸ τῆς άμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ άμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν άμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ

γὰο ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κούφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲο χιόνα λευκανθήσομαι. Άκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφοοσύνην άγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν άμαςτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον έν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με έξ αίμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου άγαλλιάσεται ή γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ότι εὶ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα άν όλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετοιμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἁγάθυνον, Κύριε, ἐν τῆ εὐδοκία σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ίερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια πρεσβείαις τῆς παναχράντου

Δεσποίνης ήμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ίκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Ποοδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Αποστόλων, των ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμων μεγάλων Ίεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χουσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Άλεξανδοίας Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς άγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας: τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Άναστασίας, Αἰκατεφίνης, Κυφιακῆς, Φωτεινῆς, Μαφίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ήμῶν (τοῦ Άγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ίωακεὶμ καὶ Άννης, καὶ πάντων σου τῶν Άγίων. Ίκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύοιε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιομοῖς καὶ φιλανθοωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υίοῦ, μεθ' οὖ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Ω ιδη α'. Hχος πλ. δ'. Ω Εἱρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Άρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Τῆ τῶν παθῶν με τρικυμία πάντοτε, περιδονούμενον, καὶ λογισμῶν σάλω, νῦν περικυκλούμενον, τῆ σῆ πρεσβεία Ὅσιε, ἀπαθείας πρὸς ὅρμον, πρὸς σωτηρίας λιμένα τε, μάκαρ, Ἰωάννη κυβέρνησον.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὁτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.

Τῆ τῶν παθῶν με τρικυμία πάντοτε, περιδονούμενον, καὶ λογισμῶν σάλω, νῦν περικυκλούμενον, τῆ σῆ πρεσβεία Ὅσιε, ἀπαθείας πρὸς ὅρμον, πρὸς σωτηρίας λιμένα τε, μάκαρ, Ἰωάννη κυβέρνησον.

Στίχ. Οἱ δὲ νἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Μετατεθεὶς τῆ προαιρέσει Όσιε, πρὸς οὐρανὸν ἀληθῶς, ἀγγελικῶς Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐβίωσας, νεκρώσας σου τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία, δι' ῆς Θεοῦ οἰκητήριον, ἄφθης Ἰωάννη θεσπέσιε.

Δόξα.

Υπακοὴν τὴν εὐπειθῆ κτησάμενος, καὶ τὴν ταπείνωσιν, ὥσπεο χουσᾶς ταύτας, πτέουγας ἐκέκτησο· δι' ὧν Πάτεο ἐπέτασας,

κοσμικῶν ἐκ σκανδάλων, ποὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐζήτησας, τὸν ἀπὸ τῆς ζάλης σε σώσαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ό συνυπάρχων τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ συναΐδιος, μονογενὴς Λόγος, ἐκ σοῦ πεφανέρωται, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, Θεοτόκε Μαρία, καὶ κόσμον ὅλον διέσωσεν, αἴνεσιν αὐτῷ ἀναπέμποντα.

Τοῦ Μηναίου - - -

'Ωιδή γ'. Ἡχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Άγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ό στεφεώσας κατ' ἀφχάς, τοὺς οὐφανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδφάσας, ἐν τῆ πέτφα με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήφιξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἄγιος μόνε Φιλάνθφωπε.

Τροπάρια.

Νηφαλεότητι νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, φανταζόμενος οὐδόλως φροντίσιν, ἐνεπάρης ὑλικαῖς πτεροῖς δὲ κουφιζόμενος, ἀκτημοσύνης Πάτερ, ὅλος μετάρσιος γέγονας.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς, καὶ έβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Νηφαλεότητι νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, φανταζόμενος οὐδόλως φροντίσιν, ἐνεπάρης ὑλικαῖς· πτεροῖς δὲ κουφιζόμενος, ἀκτημοσύνης Πάτερ, ὅλος μετάρσιος γέγονας.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ήμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Τῆς ἡσυχίας ἐρασθείς, τοῦ φιλησύχου ποιμένος, Γρηγορίου, Ἰωάννη τρισμάκαρ, τὰς ἐν βίω ταραχάς, προθύμως

καταλέλοιπας, καὶ ποοσευχαῖς ἀπαύστοις, θείας γαλήνης τετύχηκας.

Δόξα.

Έν ἡσυχία λογισμῶν, καταστοφέσας τὴν ζάλην, ἀταφάχως σου τὸν βίον διῆλθες, κυβεφνώμενος σοφέ, τῆ χάφιτι τοῦ Πνεύματος βεβιωκὼς ὁσίως, ὧ Ἰωάννη θεόπνευστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ή πρὸς ἡμᾶς φωτιστική, τοῦ βασιλεύοντος πάντων, τῶν αἰώνων ἀδιόδευτος πύλη, σὺ ἐδείχθης ἀληθῶς, δι' ἦς αὐτὸς διώδευσεν, ἐσφραγισμένην πάλιν, καταλιπὼν σε Πανάμωμε.

Ὁ Εἰομός.

Ό στεφεώσας κατ' ἀφχάς, τοὺς οὐφανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδφάσας, ἐν τῆ πέτφα με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήφιξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἄγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

 $(A\mu\eta\nu.)$

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ένθάψας πονηράς, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, ἀσκήσεσι πολλαῖς, καὶ δεήσεσι Πάτερ, νεκρὸς τάφω κείμενος, ἀδιάλυτος ἔμεινας· ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ξορτάζομεν, εν ευφροσύνη καρδίας, εν δργη, ελέους μνησθήση. Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. **Ἡχος α΄.** Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εὐφοαίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σόν, καθ' ἑκάστην βοῶσα, καὶ πόθω τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε σὺ γὰο καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προστάτις, ἀκαταίσχυντος, πάντων ύπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε. Τοῦ Μηναίου - -

'Ωιδὴ δ'. Ἡχος πλ. δ'. Ὁ Εἰομός.

Στίχ. Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις σύ Θεός μου σύ μου ἀγαλλίαμα, ό πατρικούς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ήμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος διὸ σὺν τῷ προφήτη, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω Τῆ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθοωπε.

Τροπάρια.

Υπομονῆς, πέτρα ἐδείχθης Μακάριε, ἐναντίοις, κύμασιν ἑκάστοτε, προσρησσομένη καὶ μηδαμῶς, τοῦ τῆς εὐσεβείας, σαλευομένη φοονήματος διὸ σε ό Δεσπότης, ώς ὑπέρτιμον λίθον, θησαυροῖς αἰωνίοις ἀπέθετο.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

Υπομονῆς, πέτρα ἐδείχθης Μακάριε, ἐναντίοις, κύμασιν ἑκάστοτε, προσρησσομένη καὶ μηδαμῶς, τοῦ τῆς εὐσεβείας, σαλευομένη φοονήματος διὸ σε ό Δεσπότης, ώς ὑπέρτιμον λίθον, θησαυροῖς αἰωνίοις ἀπέθετο.

Στίχ. Έν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου

Σὲ ὁ Πατήρ, τῶν οἰκτιρμῶν προσελάβετο, ώς γνησίως, τοῦτον άγαπήσαντα, καὶ ταῖς αὐτοῦ, Πάτερ ἐντολαῖς, ἐπηγουπνηκότα, καὶ τοῖς υἱοῖς συναρίθμιον, τῆς χάριτος ποιήσας, ἀϊδίου σε δόξης, Ἰωάννη θεόφοον ήξίωσεν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ Άγιος έξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ ἀναβὰς ἐπὶ κλίμακος, εἶδες ὄντως, τὴν ἀκατανόητον, δόξαν Θεοῦ, καὶ καταυγασθείς, νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τῆ θεία αἴγλη τοῦ Πνεύματος, ὁλόφωτος έδείχθης, ὥσπεο ἥλιος Πάτεο, καταλάμπων πολλούς ἐν τῷ βίῳ σου.

Στίχ. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Θεοτοκίον.

Σὺ ἀληθῶς, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, Θεομῆτορ, μόνη ἐχρημάτισας, τῷ Ποιητῆ καὶ Δημιουργῷ, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων, αίμάτων σάρκα δανείσασα, δι' ής αί τοῦ θανάτου, συνετρίβησαν πύλαι, καὶ ζωὴ τοῖς ανθοώποις δεδώρηται.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Τετάρτης Ὠδῆς.

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται, κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.

Ποὸ ποοσώπου αὐτοῦ ποοεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

Έστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη.

Διεθούβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιόπων, πτοηθήσονται καὶ αί σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

Ότε διεμέριζεν ὁ Ύψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς ᾿Αδάμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ,

Έντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος, ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ.

"Όψονταί σε καὶ ἀδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας, ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς, εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου.

Έν ἀπειλῆ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ πατάξεις ἔθνη.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τὸν χριστόν σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καοδία μου, ἀπὸ φωνῆς ποοσευχῆς χειλέων μου, καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου.

Άναπαύσομαι ἐν ἡμέρα θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τοιωδίου - - -

Κανών Α' τοῦ Τοιωδίου. "Διδὴ δ'. Ἡχος πλ. α'. Τὴν θείαν ἐννοήσας

Στίχ. Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Άκτῖσι τῆς ἡμῶν παρακλήσεως, κατωκισμένους ἐν φρουρᾳ, ἁμαρτημάτων φωτίσατε, τοὺς εὐσεβῶς φωτοφόροι, ἡμᾶς ἀνευφημοῦντας, Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν.

Άγάπην συμπαθεία συζεύξαντες, ποὸς ίκεσίαν τῷ Χριστῷ, πιστοὶ ἐκπέμψαι σπουδάσωμεν, ὅπως ἡμᾶς ἀναστήση, ἐκ τάφου τῶν κρυφίων παθῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Φιλίαν σαρκικήν ἀφειδήσωμεν, οἱ νεκρωθέντες τῆ ψυχῆ, καὶ προσφιλεῖς χρηματίσωμεν, τῷ Λυτρωτῆ, ὅπως Ἅιδου, φρικτῆς ἡμᾶς λυτρώσηται κρίσεως.

Στίχ. Έγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τὸ θεῖον ὕδως ἀνέβλυσεν, ἀθανασίας καὶ ζωῆς, Θεοκυῆτος Πανάμωμε, οὖ οἱ γευόμενοι δίψης, ἁγνή, θανατηφόςου ὁυσθήσονται.

Κανὼν Β' τοῦ Τοιωδίου. `Ωιδὴ δ'. ^{*}Ηχος πλ. β'. Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Ἐνθάπτεται Λάζαφος, καὶ ἐν τῷ τάφῳ αἱ περὶ Μάρθαν, νῦν πενθοῦσί τε καὶ κλαίουσιν, ἐπιστῆναι, σὲ τὸν Ζωοδότην γλιχόμεναι.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾳ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῆ ἀδῆ αὐτοῦ.

Ό θάνατος ἄρχεται, ἐκδειματοῦσθαι τὴν πρὸς αὐτόν σου, ἄφιξιν Χριστὲ αἰσθόμενος ώς ζωὴ γάρ, φροῦδον αὐτὸν δείξεις τοῖς πέρασιν.

Δόξα. Τοιαδικόν.

Μονὰς ἁπλὴ ἄκτιστε, ἄναρχε φύσις ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατοὸς ἄχοονον, Υίὸν ἐν χοόνω Θεομῆτοο, ἀπειράνδοως ἀπεκύησας, ξένον θαῦμα! μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συνέλθετε ἥκετε, οἱ ἐν ἐρήμοις καὶ ἐν σπηλαίοις, ὑπαντῆσαι τὸν ἐρχόμενον, ἐπὶ πώλου, Κύριον τῆς δόξης ἐν ἄσμασιν.

Ό Εἱομός. Ἡχος πλ. β'.

Ακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην, δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μηναίου - - -

'Ωιδὴ ε'. Ἡχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

 $\Sigma \tau i \chi$. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ίνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τάς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Ώσπες ἄκακον ἄςνα, χλόη τῆς ἀσκήσεως ἐντεθςαμμένον σε, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ἐν αὐλαῖς αἰωνίοις προσήκατο, Ἰωάννη Μάκας, καὶ δεξιοῖς αὐτοῦ προβάτοις, συναρίθμιον Ὅσιε ἔδειξεν.

Στίχ. Αναστήσονται οί νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῆ γῆ

Ώσπες ἄκακον ἄςνα, χλόη τῆς ἀσκήσεως ἐντεθςαμμένον σε, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ἐν αὐλαῖς αἰωνίοις προσήκατο, Ἰωάννη Μάκας, καὶ δεξιοῖς αὐτοῦ προβάτοις, συναρίθμιον Ὅσιε ἔδειξεν.

Στίχ. Ή γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστιν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Τῆς ἡμέρας τὸ βάρος, Πάτερ καί τὸν καύσωνα στεὀἑῶς ἐβάστασας, ἀρετῶν τὸν θεῖον, ἀμπελῶνα καλῶς ἐργασάμενος ὅθεν τῆ ἑσπέρα, τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐκδημίας, τόν μισθὸν ἐκομίσω ἐπάξιον.

Δόξα.

Έντολῶν θεμελίω, Πάτες ἀκοδόμησας, πύργον ὑψίκομον, δι' οὖ καὶ ἀνέπτης, πρὸς αὐτὸ τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ τὸν ὄντως ὄντα, ψυχεραστὴν ἰδὼν ὡς θέμις, ὁλοψύχως αὐτῷ ἠκολούθησας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεκοωθέντα Παρθένε, κέντοω παραβάσεως καὶ κατακείμενον, ἐξανάστησόν με, ἡ ζωὴν τὴν ἀθάνατον τέξασα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ Λυτρωτὴν καὶ βασιλέα, καὶ πρὸς φῶς καθοδήγησον ἄχραντε.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ω ιδή G'. Ήχος $\pi\lambda$. δ' . Ω Εἰρμός.

Στίχ. Ω ς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ίλάσθητί μοι Σωτής· πολλαὶ γὰς αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰς ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηςίας μου.

Τροπάρια.

Δακούων σου σταλαγμοῖς, παθῶν ἐξήρανας πέλαγος, καὶ πᾶσαν τοῦ νοητοῦ, ἐχθοοῦ κατεπόντισας, ἀνίσχυρον δύναμιν, Ἰωάννη Μάκαρ, τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμοῦντός σε.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Δακούων σου σταλαγμοῖς, παθῶν ἐξήρανας πέλαγος, καὶ πᾶσαν τοῦ νοητοῦ, ἐχθοοῦ κατεπόντισας, ἀνίσχυρον δύναμιν, Ἰωάννη Μάκαρ, τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμοῦντός σε.

Στίχ. Όσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Ώς ὄβουζόν σε χοουσόν, δοκιμασθέντα ἀοίδιμε, ἀσκήσεως τῷ πυοί, Χοιστὸς ἐναπέθετο, Βασιλεὺς ὁ ἄφθαοτος, ἐν ἀφθάοτοις Πάτεο, θησαυοοῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Δόξα.

Ώς κῆπος πανευθαλής, ἐδείχθης ὄντως καὶ εὔκαρπος, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, καλῶς ἀρδευόμενος, καὶ μυρίπνουν Ὅσιε, τὸν καρπὸν τῷ Κτίστη, Ἰωάννη προσενήνοχας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σκήνωμα τοῦ Θεοῦ, τὸ θεῖον ὄντως καὶ πάνσεπτον, ὑμνήσωμεν εὐσεβῶς, Μαρίαν τὴν ἄχραντον Θεὸν γὰρ ἐχώρησεν, ὑποδεξαμένη, τὸν ἀχώρητον καὶ ἄληπτον.

Ὁ Εἱομός.

Ίλάσθητί μοι Σωτής· πολλαὶ γὰς αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰς ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηςίας μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰοήνη τοῦ Κυοίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχοάντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰο εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴο τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τοιωδίου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μαοτυρικόν. ή Τχος πλ. α'.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῆ ΙΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Άγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Άγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἑν Άγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, Ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέοᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητοὸς ἡμῶν Ἀθανασίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Άγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει αφκς' (1526).

Ταῖς τῶν σῶν Άγίων ποεβείαις, Χοιστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Ω ιδη ζ'. Ήχος πλ. δ'. Ω Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Οί ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες, ἐν Βαβυλῶνί ποτε, τῆ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὴν δευτέραν Κυρίου, ἐννοῶν παρουσίαν, ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς, τὸν ὕπνον ἀπεβάλου, Σοφὲ τῆς ἀμελείας, καὶ ἀγρύπνως ἐκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν δευτέραν Κυρίου, ἐννοῶν παρουσίαν, ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς, τὸν ὕπνον ἀπεβάλου, Σοφὲ τῆς ἀμελείας, καὶ ἀγρύπνως ἐκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Άπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγαθὴν ἐξελέξω μερίδα Πάνσοφε, δουλεύειν τῷ Κυρίῳ, ἐν φόβῳ τε τὰ τούτου, ἐκτελεῖν δικαιώματα, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν. Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Μακουνθεὶς τοῦ σαρκίου, τῶν δεσμῶν Ἰωάννη, ψυχῆς ἐφρόντισας, Κυρίω ἐλευθέρα, τῆ γνώμη ἐκδουλεύων, καὶ

κραυγάζων έκάστοτε ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, συμπολίτης, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων Λαὸς Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ή τοῦ κόσμου Κυρία, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα, ἡμῖν κυήσασα, πολλαῖς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἁμαρτίαις, τὴν ψυχήν μου διάσωσον εὐλογημένη Άγνή, ἵνα σε μακαρίζω.

 Ω ιδή η'.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ω ιδή η'. Ήχος $\pi\lambda$. δ'. Ὁ Εἱρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ύπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Έπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ίδών, τὸν Δημιουργόν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ύπεουψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ώς μηλωτὴν τὸ χάρισμα, εὐφυῶς κληρωσάμενος, Πάτερ, Ἰωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποιμένος σου, ἐν τούτω διέδορξας, τῶν ἡδονῶν τὸ πέλαγος, καὶ διασωθείς, ἀκαταπόντιστος ὤφθης, Ἁγγέλων συμπολίτης, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων Λαὸς ύπεουψοῦτε, Χοιστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον: ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν είς τοὺς αἰῶνας.

Ώς μηλωτὴν τὸ χάρισμα, εὐφυῶς κληρωσάμενος, Πάτερ, Ἰωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποιμένος σου, ἐν τούτω διέδορξας, τῶν ἡδονῶν τὸ πέλαγος, καὶ διασωθείς, ἀκαταπόντιστος ὤφθης, Άγγέλων

ύπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Άγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ύπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, ύπεράγαθον Κύριον, Πάτερ Ἰωάννη, εὐσεβῶς μιμούμενος, πτηνῶν ἐν ἰσότητι, ἀκτημοσύνην ἤσκησας, καὶ τῶν ἀγαθῶν, τῶν αἰωνίων τὸν πλοῦτον, ἐκτήσω αναμέλπων Ίερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ύπεουψοῦτε, Χοιστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ύπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ή καθαρὰ τοῦ Πνεύματος, τῆ ψυχῆ σου σκηνώσασα, χάρις καθαράν σοι, τὴν καρδίαν ἔκτισε, καὶ πνεῦμα ἐκαίνισεν, εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις σου ὅθεν καὶ βιώσας, καθαρᾶ πολιτεία, ἐβόας Ἰωάννη Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπεουψοῦτε, Χοιστὸν εἰς τούς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ύπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Άγιασθεῖσα Πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε, ὄντως ὑπεδέξω, ἐν γαστρὶ τὸν ἄναρχον, Υίὸν καὶ ἀιδιον, ἐν σοὶ άγνὴ σαρκούμενον, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν ἐν πίστει βοώντων Οί Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς άνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τούς αἰῶνας.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὀγδόης Ὠδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ύπεουψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦς καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ύπεουψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ύπεουψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ήμέραι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῆ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ύπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα έν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ύπεουψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τοιωδίου - -

Κανών Α΄ τοῦ Τοιωδίου.

'Διδή η'. 'Ήχος πλ. α'. Σοὶ τῷ παντουργῷ

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ύμνεῖτε καὶ ύπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λίθον τὸν βαρύν, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, διάραι πρεσβεύσατε, τὸν Πανοικτίρμονα, λίθοι φανέντες, τοῦ ἀκρογωνιαίου, λίθου θεηγόροι, Άπόστολοι Κυρίου.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υίοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογείτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον ύμνεῖτε καὶ

Άγωμεν τοῖς σοῖς, προανεφώνεις φίλοις, ό φίλος μου Λάζαρος, ήδη κεκοίμηται, τοῦτον ἐγείρων, ὀλέσω τοῦ θανάτου, τὴν όλεθοοτόκον, κακίαν εἰς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ίερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ποᾶοι τῆ ψυχῆ, καὶ ταπεινοὶ τῆ γνώμη, γενόμενοι χάριτι, ὑποδεξώμεθα, πρῷον τὸν πάντων, ἐρχόμενον Δεσπότην, τὴν άλαζονείαν, τοῦ πονηφοῦ συντρίψαι.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῆ καρδία, τὸν Κύριον ύμνεῖτε καὶ ύπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τούς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πύλην σε φωτός, πεφωτισμένην βλέπει, Προφήτης πανάμωμε τον Φωτοδότην γάρ τίκτεις ἀφράστως, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, ὃν ύπεουψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών Β' τοῦ Τοιωδίου. **Ὠιδὴ η΄. Ἦχος πλ. β΄.** Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Άνανία, Άζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρία τε καὶ Μάρθα, νῦν θρηνωδοῦσιν, ἐν τάφω κατακείμενον, βλέπουσαι τὸν Λάζαρον, καὶ πόνω ἀναβοῶσιν Εἰ ἦν Χριστὸς ἐνταῦθα, ὁ σύγγονος ἡμῶν οὐκ ἂν τέθνηκεν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ό Άιδης προσδοκάσθω όλοθρευθῆναι· ή γὰρ ζωὴ ἐπελεύσεται, τὸν Λάζαρον ἐγεῖραι ἀναβοῶντα· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υίὸν καὶ Άγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοιαδικόν.

Άνάοχω καὶ γεννήσει τε, καὶ ποοόδω, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, Πνεῦμα ἄγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Όν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διαπαντὸς ώς φιλάνθρωπον, μὴ διαλίπης ἐκδυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σώση, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ήμῶν, δόξα σοι.

Τὰς ἀφετὰς ὡς κλάδους, καὶ ὡς βαΐα, πρὸς ὑπαντὴν ἑτοιμάσωμεν, τοῦ Βασιλέως πιστοὶ βοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπεφυψοῦτε τὸν Κύφιον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ό Είομός. Ἡχος πλ. β΄.

Οί ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῆ καμίνῳ, τὰ Χερουβεὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναβοῶντες Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ω ιδή θ'.

Μεγαλυνάριον. ή Ηχος πλ. δ.

Στίχ. Μεγαλύνει ή ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδού γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ότι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καί το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν

ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Άντελάβετο Ίσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ω ιδή θ'. Hχος $\pi\lambda$. δ '. Θ Εἱρμός.

Έξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Νεώσας τῷ ἀρότοῳ τῶν προσευχῶν, Ἰωάννη ψυχῆς σου τὴν αὕλακα, τῶν ἀρετῶν, ταύτη κατεβάλου τὰ εὐσεβῆ, καὶ ζωηφόρα σπέρματα· ὅθεν ἰαμάτων θεοπρεπῶν, ἐθέρισας τὸν στάχυν, πολύχουν θεοφόρε, δι' οὖ ἐκτρέφεις τους ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Νεώσας τῷ ἀρότοῳ τῶν προσευχῶν, Ἰωάννη ψυχῆς σου τὴν αὔλακα, τῶν ἀρετῶν, ταύτη κατεβάλου τὰ εὐσεβῆ, καὶ ζωηφόρα σπέρματα· ὅθεν ἰαμάτων θεοπρεπῶν,

ἐθέρισας τὸν στάχυν, πολύχουν θεοφόρε, δι' οὖ ἐκτρέφεις τους ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκω Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Τὸν δοόμον ἐκτελέσας ἀσκητικῶς, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας Μακάριε, ὡς ἀληθῶς, πλήρης ἡλικίας πνευματικῆς, δικαιοσύνης στέφανον, εἴληφας θεόφρον παρὰ Χριστοῦ, καὶ νῦν ἐπαναπαύη, σκηναῖς φωτεινοτάταις, μετὰ Δικαίων παναοίδιμε.

Στίχ. Καθώς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν άγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ἐπέβης ὡς ἐν ἄρματι ἀρετῶν, τῷ τεθρίππῳ παμμάκαρ αἰθέριος, εἰς οὐρανούς, ἄλλος ὡς Ἡλίας Πάτερ σοφέ, καὶ σὺν Ὁσίοις ῷκησας, σῶμα τὸ πολύαθλον ἐπὶ γῆς, λιπὼν τοῖς σὲ ποθοῦσι, ταμεῖον ἰαμάτων, καὶ τῶν δαιμόνων ἐλατήριον.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ήμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης άγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Τιφθέντας οὐρανίου διαγωγῆς, καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον, πάλιν ἡμᾶς, Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀνεκαλέσω Πάναγνε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν παλινδρομεῖν, ἠξίωσας πατρίδα· διὸ σε Θεομῆτορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Τοῦ Τοιωδίου - - -

Κανὼν Α΄ τοῦ Τοιωδίου. 'Ωιδὴ θ'. Ἡχος πλ. α'. Ἡσαΐα χόρευε

Στίχ. Όρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Άβραὰμ τόν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Τῆς φιλίας ὁῦσαί με, τοῦ δολίου, Δέσποτα Χριστέ, ὁ φίλος σου τοὺς σοφούς, δείξας Μαθητάς, μεθ' ὧν ἀφικόμενος, ἐξήγειρας, φίλον σου πιστόν, Σῶτερ τὸν Λάζαρον, εὐχαρίστως ἀνυμνοῦντά σε.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συμπληφώσει Κύφιε, τῆς Νηστείας, πλήφωσον ἡμῶν καφδίας τε καὶ τὸν νοῦν, εὔσπλαγχνε χαφᾶς, ταὶς τῶν Ἀποστόλων σου, ἱκεσίαις, τῶν εἰλικφινῶς, ἀγαπησάντων σε, τὸν Σωτῆφα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ύψίστου κληθήση: προπορεύση γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου έτοιμάσαι όδοὺς αὐτοῦ.

Όδωδὼς τοῖς ἕλκεσι, τῆς κακίας, τάφον κατοικῶ, τῆς ὁαθυμίας Χοιστέ· ὅθεν βοῶ· Ἀνάστησον σῶσόν με, ὅπως κἀγώ, κλάδοις ἀρετῶν, καθυπαντήσω σοι, ἀνακράζων· Ώσαννὰ τῷ Θεῷ.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Έν δυσὶ θελήσεσι, καὶ οὐσίαις, τέτοκας ήμῖν, Υἱὸν τὸν μονογενῆ, Κόρη τοῦ Πατρός, γενόμενον ἄνθρωπον, ἵνα ήμᾶς, δείξη κοινωνούς, φύσεως ἄχραντε, θειοτέρας ὁ ὑπέρθεος.

Κανών Β' τοῦ Τριωδίου.

Ἰωιδὴ θ΄. ἸΗχος πλ. β΄. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Στίχ. Έν οἶς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾳ θανάτου καθημένοις.

Έν τάφω ὁ Λάζαφος, δισημεφεύει σήμεφον, καὶ ἐπὶ τούτω, χέουσι τὰ δάκφυα, Μαφία τε καὶ Μάφθα, ὡς ἀδελφαὶ γνήσιαι: Χριστὸς δὲ ἔρχεται πρὸς αὐτόν, σὺν τοῖς θείοις Ἀποστόλοις, δεῖξαι μέγιστον τεράστιον.

Στίχ. Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς όδὸν εἰρήνης.

Θάνατε πανόλεθοε, ἐκδέχου τὴν κατάλυσιν, οἱ πυλωροί σου, τὰ κλεῖθοα βλεπέτωσαν καὶ γὰο διὰ ὁἡματος, συνθλάσει σου τὰς πύλας, Χοιστὸς τὸν Λάζαρον ἀνιστῶν. Πίε ποῶτον τοῦτο Ἅιδη, ὁ Προφήτης σοι βοᾳ σὺν ἡμῖν.

Δόξα. Τοιαδικόν.

Μόνε Μονογεννῆτος, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατής, καὶ μόνε μόνου, Φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνος μόνου, Θεοῦ ἄγιον Πνεῦμα, Κυςίου Κύςιον ὄντως ὄν, ὧ Τριάς Μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐκπλήττει με Πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρως τὸν ἄληπτον, εἰπὲ πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς Μήτηρ; Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβών; τὸ τικτόμενον προσκύνει ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι ό Θεὸς ήμῶν, δόξα σοι.

Ό Κύριος ἔρχεται, καθίσαι ὥσπερ γέγραπται, ἐπὶ τοῦ πώλου, λαοὶ ἑτοιμάσθητε, προσδέξασθαι ἐν φόβω, τὸν πάντων Βασιλέα, μετὰ Βαΐων ὡς νικητήν, τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἅιδου, ἐξεγείραντα τὸν Λάζαρον.

Ό Είομός. Ἡχος πλ. β΄.

Άσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄσπορος ἡ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις καινοποιεῖ τάς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχοάντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Άγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰωνων.

(Άμήν.)

Τοῦ Ώρολογίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Φωταγωγικά   Ήχος πλ. α′.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου, καὶ σῶσόν με.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἶνοι. (διαβαστά) Ψαλμὸς PMH' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν οί οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ύπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ έγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καοποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑοπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων αὶνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ′(149).

Άσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησία ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ίσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οί υίοι Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος έν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρία. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξη καὶ άγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ύψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάουγγι αὐτῶν, καὶ ὁομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, έλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κοῖμα ἔγγοαπτον δόξα αὕτη ἔσται ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνω· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις Αλληλούῖα.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί,

καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ύμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ την μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ Κύριε Υίὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Άμνὸς τοῦ Θεοῦ, ό Υίὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς άμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ήμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾳ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ότι σὺ εἶ μόνος Άγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. Καθ' ἑκάστην σου είς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾳ καὶ γενεᾳ. Έγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὰ εἶ ὁ Θεός μου. Ότι παρά σοὶ πηγή ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῆ ἡμέρα ταύτη ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ό Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπεο ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα

τῶν χειοῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Άγγελον εἰοήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παοὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ήμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χοόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνη καὶ μετανοία ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χοιστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχοάντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιομῶν, καὶ φιλανθοωπίας ὑπάοχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Άγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε Ἁγίων ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ άγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἑκουσίως ἡ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Άγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Άμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Απόστιχα. Τοῦ Τοιωδίου. Τοῦ Τοιωδίου --- Ἰδιόμελον. Ἡχος πλ. α'.

Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοί, έν καθαρά καρδία, προσέλθωμεν τῷ εὐσπλάγχνω Θεῷ, τὰς βιωτικὰς περιστάσεις ἀπορρίψαντες, τῶν ψυχῶν τὴν φροντίδα ποιησώμεθα, τῶν βρωμάτων τὰς ἡδονάς, δι' ἐγκρατείας βδελυξάμενοι, τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμελησώμεθα δι' αὐτῆς γὰο ὡς γέγραπται, ἔλαθόν τινες ξενήσαντες Άγγέλους, θρέψωμεν διὰ τῶν πενήτων, τὸν θρέψαντα ήμᾶς οἰκεία σαρκί, ἐνδύσωμεν έαυτούς, τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ώσπεο ίμάτιον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς άχράντου Θεοτόκου, καὶ Παρθένου Μητρός, τῆς ἀφέσεως τυχόντες τῶν ἁμαρτιῶν, έν κατανύξει πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Κύριε ὁῦσαι ἡμᾶς, τῆς ἐξ εὐωνύμων ἀποφάσεως, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθοωπος.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὖ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Δεῦτε ποὸ τέλους πάντες ἀδελφοί, ἐν καθαρᾶ καρδία, προσέλθωμεν τῷ εὐσπλάγχνῳ Θεῷ, τὰς βιωτικὰς περιστάσεις ἀπορρίψαντες, τῶν ψυχῶν τὴν φροντίδα ποιησώμεθα, τῶν βρωμάτων τὰς ἡδονάς, δι' ἐγκρατείας βδελυξάμενοι, τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμελησώμεθα δι' αὐτῆς γὰρ ὡς γέγραπται, ἔλαθόν τινες ξενήσαντες

Άγγέλους, θρέψωμεν διὰ τῶν πενήτων, τὸν θρέψαντα ἡμᾶς οἰκεία σαρκί, ἐνδύσωμεν ἑαυτούς, τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου Θεοτόκου, καὶ Παρθένου Μητρός, τῆς ἀφέσεως τυχόντες τῶν ἁμαρτιῶν, ἐν κατανύξει πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν Κύριε ἡῦσαι ἡμᾶς, τῆς ἐξ εὐωνύμων ἀποφάσεως, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Μαοτυοικόν. Ήχος πλ. α'.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Έν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων· Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστι ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀντὶ τῶν ἐπανισταμένων μωλώπων τοῦ σώματος, φωτεινόν ἔνδυμα, ἐν τῆ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν, ἀντὶ τῆς ἀτιμίας οἱ στέφανοι, ἀντὶ δεσμωτηρίων ὁ Παράδεισος, καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἅγγέλων διαγωγή· διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Ήχος πλ. α'. Η Κεχαριτωμένη.

Ή προεκλελεγμένη ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ δώρησαι τὰ αἰτήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, λύτρωσιν παθῶν, καὶ τῶν ὀδυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πάντα δυναμένη, ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Άγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ύψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυφός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτες ήμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐςανοῖς, άγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐςανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄςτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμεςον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειςασμόν, ἀλλὰ ςῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηςοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Άγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

 $(A\mu\eta\nu.)$

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Έν τῷ Ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἑστάναι νομίζομεν Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Έν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ό ὢν εὐλογητός, Χοιστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

 $(A\mu\eta\nu.)$

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ Μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοία καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Άγίου Ἐφοαίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφοοσύνης, ταπεινοφοοσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάοισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου.

Ότι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άναστάντες δέ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ώραν.

 η ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χοιστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς ποεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)